La porta dels somnis

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Lax'n'Busto

-

Morfina

Lletra original

Tombo a la deriva, per boscos i caminscom quan encara eres viva.
Ronca un vell mussol mandrós,
prefereix l'hora fosca, igual que jo.

Obre'm la porta dels somnis,
on reviurem com cada nit un món impossible.
Apaga el món real i cauré dins un cilindre,
per una espiral de vidre que em porta a tu.

No em toqueu, no feu soroll, no trenqueu el meu son,
No desperteu la mort, no em feu perdre de nou.

Entra la teva enemiga,
que tan aviat com m'obre els ulls
et sega la vida.
Entra aquesta claror infernal.
Només vull tornar amb les ombres
que m'indicaran la porta que cal trucar.

Obre'm la porta dels somnis,
On reviurem com cada nit un món impossible.
Apaga el món real i cauré dins un cilindre,
per una espiral de vidre que no troba mai final.

Somnis, somnis, somnis, torneu, posseïu-me,
Somnis, somnis, veniu a mi.

Lletra traduïda

... romandrà oberta.

Tots necessitem de moments personals per poder somiar truites amb tota tranquil·litat. Moments en els que no volem que ens molestin per poder intimar amb nosaltres mateixos i amb Déu. Pregar, en certa manera, també és aquest moment, també és somiar, obrir-se a un món utòpic, impossible.

Silenci

A continuació us oferim una poesia en la que es demana silenci (*no em toqueu, no feu soroll...*) per a poder restar en aquest moment de calma i retrobament interior:

Silenci
Només el brunzir del vent entre el fullatge de matolls i arbres.
De la resta, silenci.
Que calli el món!,
que s'embolcalli de la frescor d'una nit d'estiu.
Imagina't sol per un instant, sense els altres.
Gaudeix d'un moment d'intimitat amb tu mateix.

Si estàs amb algú altre,
demana-li que calli amb tu, amb el món.
Deixa't acompanyar amb els silencis dels altres.

Si m'estimes romandràs a prop meu, en silenci,
sense exigències de paraules.
I si em parles, no m'exigeixis que t'escolti,
Demana'm només que romangui a prop teu,
acaronant-te i estimant-te en silenci.